

end den, hvorom her er Spørgsmaal, og det saa meget mindre, som den var ubestemt og muligens ikke vilde blive gjentagen i de følgende Aar, i det Mindste ikke med det samme Beløb.

Ifølge de saaledes meddeelte Oplysninger fandt Statsrevisoratet ingen Indstilling fornøden med Hensyn til det paa den omspurgte Conto opførte Beløb af 100 Rbd., hvorimod det formeente, at Rigsdagens Sanction i Henseende til Udredelsen af de 150 Rbd., mod hvis Udbetaling iøvrigt Intet havde at erindre, maatte erhverves.

Herved vides Intet at bemærke, og Udvalget indstiller saaledes, i Genhold til det Anførte, at det besluttet:

ad 4.

Det var bragt i Erfaring, at en Fuldmægtiggage under Generaldecisoratet for det directe Skattevæsen havde været vacant fra 1ste November 1850 til Regnskabsaarets Udgang, men var bleven udbetalt til Generaldecisoren, for dermed at besørge Forretningerne udførte.

Finansministeriet bemærkede i den Anledning, at, da Revisionen af de Fordebogsregnskaber, der var betroet den paagældende Fuldmægtig, ikke kunde standses, og den paa den anden Side maatte foretages af Sagkyndige, blev den besørget af andre Betjente i vedkommende Contoir i deres Fritimer; at Billighed medførte, at disse Mænd erholdt et passende Bederlag udenfor Finansbevillingen for det dem saaledes paalagte forøgede Arbejde, og at Ministeriet maatte ansee sig berettiget dertil at anvende den vacante Fuldmægtiggage. Under disse Omstændigheder har det omhandlede Gagebeløb imidlertid ikke kunnet anvises nogen Constatueret, og, da det, efter det Ovenstaaende, skulde fordeles imellem Flere, ansaaes det for den hensigtsmæssigste Fremgangsmaade, at Beløbet stilledes til Generaldecisorens Disposition, for gennem ham at udbetales til Vedkommende.

Statsrevisoratet har, med Hensyn til Ministeriets Øttring om Anvendelsen af vacante Gager, henviist til dets Bemærkninger ved

Den brugte Fremgangsmaade passerer.